

N:o 39.

Af herr **Söderberg**, om åtskiljande af nu förenade kamrers- och kassörstjänster vid åtskilliga riksbankens afdelningskontor.

Vid 1888 års riksdag väcktes inom Första Kammmaren af numera affidne J. E. Nyström motion om åtskiljande af kamrers- och kassörstjänsterna vid riksbankens då befintliga mindre afdelningskontor. Såsom det hufvudsakliga skälet för den påyrkade åtgärden framhölls af motiönären nödvändigheten af kontroll vid all bankverksamhet.

Bankoutskottet, som vid behandlingen af förevarande ärende icke fann den ifrågasatta anordningen, åtminstone enligt dåvarande förhållanden, behöflig, hemställde, att motionen ej måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda; och blef detta jemväl Riksdagens beslut.

Sedan dess har emellertid riksbankens rörelse vid de smärre afdelningskontoren i betydlig mån ökats, såsom ock framgår af de större vinstsiffror, dessa kontor nu uppvisa. Särskildt af dessa skäl torde de omständigheter, som år 1888 föranledde, att det föreslagna åtskiljandet af kamrers- och kassörsbefattningarne vid riksbankskontoren ansågs obehöfligt, nu mera icke kunna vidare åberopas.

Härtill kommer, att senare tiders erfarenhet synes gifva vid handen, att det för upprätthållande af behörig kontroll är af synnerlig vikt, att arbetet så fördelas, att icke för många olikartade göromål komma på en persons hand. I ännu högre grad lär detta befinnas gälla om en tjänst, hvars innehafvare under expeditionstiden måste på en gång säkert och snabbt betjena allmänheten, hvars anspråk i detta afseende, nu stegrade, naturligtvis böra vinna tillmötesgående, äfven om åtgärder i dylikt syfte skulle vara förenade med något ökade utgifter för vederbörande kontor.

Bih. till Riksd. Prot. 1896. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 12 Häft.

Om också det vid afdelningskontoren hittills följda sättet att kontrollera den verksamhet, som kamreraren, hvilken tillika är kassör, i ena eller andra egenskapen utöfvar, får betraktas såsom jemförelsevis tillfredsställande, så måste det ju likväl vara obestridligt, att en ännu mera effektiv kontroll skulle kunna utöfvas genom dessa förenade, ehuru olika befattningars fördelning på två särskilda personer.

På grund af nu vidrörda skäl tillåter jag mig hemställa,

att kamrers- och kassörstjänsterna vid de riksbankens afdelningskontor, der nämnda befattningar äro förenade, måtte åtskiljas samt tjänsterna vid dessa kontor så ordnas, som den föreslagna förändringen torde medföra.

Om remiss till bankoutskottet anhålles.

Stockholm den 28 januari 1896.

P. M. Söderberg.

N:o 40.

Af herr **Söderberg**, *angående höjning af tullen å till pelsverk ej hänförliga beredda hudar och skinn, äfvensom å vissa slags skodon.*

Under hänvisning till min vid förlidet års riksdag väckta motion n:o 18 angående höjning af införseltullen å beredda hudar och skinn, äfvensom å skodon, får jag härmed ånyo vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte besluta följande tullsatser:

Hudar och skinn, beredda:

sulläder och bindsulläder	40 öre pr. kg.,
andra slag	65 „ „ „

Skodon:

andra slag	2 kr. „ „

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 27 januari 1896.

P. M. Söderberg.